

బందిపోటు నాయకుడు

బొమ్మిడి అచ్చారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

తెల్లవారింది.

తెల్లవారూ ఆలోచనలతోనే సతమతమయ్యాడు కిరణ్. గజేందర్ వుంటున్న రహస్య స్థావరం యొక్క డుందో అతని కంతుబట్టలేదు.

మొదట బయలుదేరిన సలంలూనే కళ్ళకు గంతలు కట్టేశాడు గజేందర్. కాసేపు వెనక్కి కాసేపు ముందుకి పక్కలకు నడిపించాడు. ఆ తర్వాత ఇక్కడికి నడిపించు కంటూ తీసుకొచ్చాడు. అప్పుడుకూడా రెండుసార్లు ఎడమ పక్కకి మూడుసార్లు కుడిపక్కకి మలుపులు తిప్పించి అక్కడికి తీసుకొచ్చాడు.

కిరణ్ మస్తీష్కంలో అతనొచ్చిన దారి, గుర్తులు ముద్రపడిపోయాయి. బయటికి పోయేదారి పడేపడే మననం చేసుకున్నాడు. పెన్ పహాడ్ కొండ ప్రాంతంలో ఎక్కడి నుంచో దారివుందిక్కడకు. అది యొక్కడ ప్రారంభ

మయిందో, సారంగ మార్గానికి సాపింగ్ పాయింట్ యొక్కడో—అదే అంతుబట్టడంలేదు.

X జేందర్ లాంటి వాళ్ళు ఇంకా నలుగురున్నారు— అతనుకాక వీళ్ళ అయిదుగురిమీద ఓ నాయకుడున్నాడు. అతడే సూత్రధారి. అరాచక పరిస్థితుల్ని సృష్టించి దేశ పరిస్థితి అలకలోలంచేస్తూ ఖజానా నింపిస్తూన్న వ్యక్తి వేరవున్నాడు.

ఎవరతను? స్వదేశీయుడా? విదేశీయుడా? యెందుకీ జేశాన్ని ముఖ్యంగా తమ రాష్ట్రాన్ని వోచుకుంటున్నాడు.

సవాలక్ష ప్రశ్నలతో కిరణ్ మత్తిష్కంలో వేదెక్కిపోయింది.

“హల్లో బ్రదర్, రాత్రి నిద్ర బాగా పట్టిందా?” అంటూ లోనికొచ్చాడు X జేందర్.

కిరణ్ పలకరింపుగా నవ్వాడు.

“ఆఁ. చాలాబాగా పట్టింది. చక్కటి విందు భోజనం పెట్టించావు. ఆ తర్వాత మెతటి పరుపులతో పక్క వీర్పాటుచేశావు. ఏనుగులచేత తొక్కించినా మెలకువ రానంత గాఢంగా నిద్రపట్టేసింది” అన్నాడు.

X జేందర్ నవ్వాడు.

“నిన్ను మా ముఠా లో చేర్చుకోవటానికి బాస్ అనుమతి తీసుకోవాల్సి వుంది. నువ్వు కాలకృత్యాలు తీర్చుకున్నాక బాస్ దగ్గరకు వెళ్ళాం. ఆయన ఓ.కే. అన్నారంటే ఇక అంతా లెన్ క్లియరే! యెవరైనా బాస్ ముందు ఓకే చేస్తేనేకాని మాలో కలవ నివ్వరు. మొదట్లో నేను మరో ముఠా - ఇద్దరమే వుండేవాళ్ళం. తక్కిన ముగ్గురు తర్వాత బాస్ చేర్చుకున్నారు. వాళ్ళు

ఒకరు మహారాష్ట్ర, మరొకరు మధ్యప్రదేశ్, మరొకడు చంబల్ లోయ ప్రాంతానికి చెందిన పెద్ద గజదొంగల ముఠాకి చెందినవాడు. బాస్ ఈ మూడు ముఠాలని తమ ఆధిపత్యం కిందికి తెచ్చుకున్నాడు.

“ప్రస్తుతం అయిదు ముఠాలు ఇక్కడే అంటే ఆంధ్రాలోనే పనిచేస్తున్నాయి. ముఖ్యంగా మూడు ముఠాలు రాజధానిలో వున్నాయి. తక్కిన రెండు సంచార కేంద్రాల లాగా రాష్ట్రంలో అక్కడక్కడ దారిదోపిడిలు, మేజర్ బ్యాంకి దోపిడిలు కండక్టు చేస్తున్నారు” చెప్పాడు గజేందర్.

కిరణ్ శ్రద్ధగా వింటున్నాడు.

గజేందర్ చెప్పిన ప్రతి విషయం అతని మెదడులో శాశ్వతంగా రికార్డుయిపోయాయి. అసలు నూత్రధారుడు యిక్కడుంటాడో, ఎలా వుంటాడో చూడాలి. అతన్ని పట్టుకుంటే చాలు, తక్కిన అందరి జాతకాలు బయటి కొనాయి.

గజేందర్ కిరణ్ తో మళ్ళీ మఠోసారి సిద్ధంగా వుండమని చెప్పి, ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలున్న చెంతకు వెళ్ళాడు.

కిరణ్ అతనికి కనిపించకుండా అనుసరించాడు. గజేందర్ టివీవంటి సాధనం ముందు కూచూని ఏదో మీటను నొక్కాడు.

తెరమీద చలనం ఆరంభమయింది. కాసేపు ఆడ్డ గీతలు వచ్చి స్క్రీన్ మీద అంతా గందరగోళంగా కనిపించింది. తర్వాత చిత్రం నిరంగా కనిపించింది. అందులో ముఖం కనిపించకుండా వీపుమాత్రమే కనిపించేటట్టు వెనక్కి తిరిగి కూచున్నాడో వ్యక్తి.

బహుశా అతనే గజేందర్ చెప్పిన నూత్రధారుడు-
బాస్ కావచ్చునని వూహించాడు కిరణ్.

గజేందర్ యెదురుగా వున్న మైక్రోఫోన్ తీసి చేత
పట్టుకున్నాడు. అందులో తన గురించే మెసేజ్ పంపినూ
తను సాధించిన ఘనకార్యాల్ని గురించి వాళ్ళ బాస్ తో
వర్ణించి చెబుతున్నాడు.

బాస్ గట్టిగా నేలతన్ని లేచినిలబడాడు. ఆ చర్యను
బట్టి అతనికి కోపం వచ్చిందని గ్రహించాడు కిరణ్.

అతనికెందుకు కోపం వచ్చిందో గజేందర్ కి అర్థం
కాలేదు మొదట్లో. అప్పుడు కూడా బాస్ ఇటు' తిరగ
లేదు. వెనక పెట్టుకునే వున్నాడు.

హిందీలో గంభీరంగా వినపడింది. “నువ్వు నీ సావ
రంలొకి తీసుకొచ్చిన వ్యక్తి దొంగ కాడు, బందిపోటూ
కాడు. అతను పోలీసుల తాలూకు మనిషి కావచ్చునని
నే ననుమానిస్తున్నాను. బాగా అబ్జర్వ్ చెయ్యి. అనుమాన
మొస్తే నా ప్రమేయం లేకుండానే అక్కడికక్కడే
పొతెయ్యి. బీ కాషన్!” అని.

గజేందర్ ముఖంలో చకచక రంగులు మారిపోయాయి.

“మీ దగ్గరకు తీసుకువచ్చా మనుకున్నాను. ఆయితే
అక్కరేదా సార్?” అనడిగాడు గజేందర్.

“నో. అతని నిజస్వరూపమేమిటో నువ్వే ముందు
కనిపెట్టు. నమ్మకస్తుడని అనిపిస్తేనే తీసుకురా! యే
మాత్రం పిచ్చివేషాలు వేసినా నిర్దాక్షిణ్యంగా అతన్ని,
అనుచరుల్ని కాలిపొరయ్యి” ఆజ్ఞాపించాడు బాస్.
అతనుకూడా హిందీలోనే మాట్లాడుతున్నాడు.

కిరణ్ కి పరిస్థితులు చేజారిపోతున్న అనుమానం
వచ్చింది. బాస్ కి అనుమానం వచ్చింది. గజేందర్ ఆ అను

మానాన్ని నివృత్తిచేసుకోవటానికి తనని ఏదైనా పరీక్షలకి గురిచేయవచ్చు. ఒకసారి అనుమానం తలెత్తడంలే ఇక తన ఉనికికే ప్రమాదం. వెంటనే ఈ చోటువదిలిపోవాలి.

కిరణ్ వెంటనే తన ఆలోచనను అమల్లో పెట్టేశాడు. పోలీసు సిబ్బందికి రహస్య సంకేతాలు పంపించాడు. వాళ్ళందరి దుస్తులను వెర్ లెస్ పరికరాలు మినీవాచ్ రూపంలోను భద్రపరచబడ్డాయి. అవసరమైనపుడు సంకేతాలు పంపించుకోవటానికి ముందుజాగ్రత్త చర్యగా తనే అవి ఏర్పాటుచేశాడు—ఇక్కడి కొచ్చేముందు.

గజేందర్ ఇంకా స్క్రీన్ ముందే కూచుని ఏవేవో మాట్లాడుతున్నాడు. కిరణ్ అటు ఇటు చూశాడు. తన సిబ్బంది నిద్రపడుతున్నారు. కిరణ్ కి తాము లోనికికచ్చిన దారిని గురుపెట్టుకుని మెల్లగా అటు అడుగులు వేశాడు. ఇదివరకు కుడిపక్కకు తిరిగిన మలుపులు ఇప్పుడు యెడమ పక్కకు వస్తాయి. అలాగే యెడమవైపు రెండూ కుడి వైపుకొస్తాయి.

కిరణ్ ముందు దారితీశాడు. వెనక సిబ్బంది అయితే వాళ్ళు రెండు మలుపులు తిరిగాలో లేదో అలారంలాంటి సిగ్నల్ అదే పనిగా వినిపించింది. చకచక గజేందర్ మనుషులు చుట్టూమట్టేశారు. వారి వెనుకనుంచి గజేందర్ నవ్వుతూ ముందుకి వచ్చాడు.

“మెడియర్ ఫ్రండ్! నువ్విలాంటి సాహసమేదో చేస్తావని నాకు ముందే తెలుసు. అందుకనే నేను నా మనుషులకి సిగ్నల్స్ పంపించాను. నువ్వు తప్పించుకు పారిపోతావు” అన్నాడు గజేందర్. నవ్వుతున్న అతని ముఖం అకస్మాత్తుగా సీరియస్ గా అయిపోయింది.

“నన్ను ఆకరించుకోవటానికి నీవెపు రెవరు చెయ్యటానికి నా వేషం వేసుకుని ఏవో దోపిడీలు చేసినట్లు చక్కగా నటించావన్నమాట! నేను నిజంగా నేనువ్వు డెకాయీట్ వసుకుని నా సావరంలాకి తీసుకొచ్చి నా గుట్టుమట్లన్నీ చెప్పేశాను. బాస్ తో మాట్లాడుతుండగానే నాకు ముఖ్యమైన అనుమానం వచ్చింది.

“నువ్వు నా వేషం వేసుకుని దోపిడీలు చేశావు. నేను ఇలా వుంటానని నీకు నన్ను చూడకముందే ఎలా తెలుసు? అంటే నన్ను చూసిన వాళ్ళెవరో నీకు నా గురించి చెప్పివుండాలి. ఆ అవకాశం ఎవరికుంది? ఇన్ స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ కి! అతనే నన్ను ముఖాముఖి కల్సుకున్న పోలీసు ఆఫీసరు. మొన్న ఆ సంఘటన జరిగాకనే నువ్వు రంగం లోకి దిగావు. చకచక ఓ బ్యాంకుని, బస్సుని, శ్రీనివాస్ ఇంటినీ దోచావు ఉత్తుతి నే.

“ఇప్పుడు బాస్ తో నిన్ను అక్కడికి తీసుకురమ్మంటారేమోనని అడిగితే నీ గురించి అనుమానం వెలిబుచ్చాడు. అప్పుడు స్ట్రెక్ అయింది — నా రూపం నీకెలా తెలిసిందా అని! సర్దిగా అదే సమయంలో నువ్వు, నీ పోలీసు సిబ్బందితో పారిపోవటానికి ప్రయత్నించావు. కాని అమాయకుడివి. ఈ కతుల బోసు నుంచి తప్పించుకోవటం తేలికకాదన్న నిజం నీకు తెలియదు పాపం! నీకు, నీ సిబ్బందికి ఇక్కడే సజీవసమాధి హోల్ సెల్ గా ఏర్పాటు చేస్తున్నాను. నీ రెడీ!”

గజేందర్ నవ్వు చాలా విచిత్రంగా వుంది.

9

ఇన్ స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ చేతి కున్న ఎలక్ట్రానిక్ వాచీలో అలారం మోగింది. అతను ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఇది

కిరణ్ దగ్గరున్న సెట్ తో సంబంధాలు కలిగివుంది. కిరణ్ ప్రమాదంలో ఇయ్యం లే తనకి సిగ్నల్స్ పంపిస్తా నన్నాడు.

ఇప్పుడు తన దగ్గరున్న అలారం మోగుతోంది. అంటే కిరణ్ ఏదీ నా ప్రమాదంలో ఇయ్యకూర్చాడా? అయితే యెక్కడ? ఆ విషయం తెలియదు. అయితే కిరణ్ పెన్ పహాడ్ దగ్గరకు వెళ్తున్న విషయం తనకి తెలుసు. అక్కడ గజేందర్ సావరం యెక్కడుందో గుర్తు తెలుసుకుని తర్వాత తనకొచ్చి చెపుతా నన్నాడు. ఆ ప్రయత్నంలో ప్రమాదంలో ఇయ్యకూర్చాడాడన్నమాట!

శ్రీనివాస్ ఏమాత్రం ఆలస్యం చెయ్యలేదు. పదిమంది సిబ్బందితో బయల్దేరాడు. అవసరమైతే వెంటనే పెన్ పహాడ్ దగ్గరకు బయల్దేరి రావలసివుంటుందని మరో వంద మందికి ఆదేశాలిప్పించాడు హెడ్ క్వార్టర్స్ కి ఫోన్ చేసి. వందమంది కాదు, యెంతమంది కావలసివచ్చినా వెంటనే పంపుతామని మిసేజ్ వచ్చింది అక్కడినుంచి.

శ్రీనివాస్ సరాసరి పెన్ పహాడ్ దగ్గరికి చేరు కున్నాడు. కొండచుట్టూ నిర్మానుష్యంగా వుంది. రోడ్డికి మూరంగా వుండటంవల్ల వాహనాల రద్దీ తక్కువ వున్నా మూరనించి పోతుంటాయి. అక్కడ ఏం జరుగుతున్నదీ పట్టించుకో అజవుండ దెవరికీ.

శ్రీనివాస్ కొండచుట్టూ ప్రతి అంగుళం వెతకవల సిందిగా సిబ్బందికి నూచన లిచ్చాడు. తనూ వెతకటం మొదలుపెట్టాడు. చుట్టూ రాళ్ళూరప్పలు. బూట్లు స్లిప్ ఆయే అవకాశాలే యెక్కువ. జాగ్రత్తగా నిలదొక్కుకుని అందరూ కొండప్రాంతమంతా చ క చ క పరిశీలనగా వెతుకుతున్నారు.

అక్కడినుంచి రహస్య ద్వారమో, బిలంలాంటిదేదో వుంటుందని శ్రీనివాస్‌కి గట్టి నమ్మకం.

“మమ్మల్ని నమ్మి మాతో కలిసి మెలిసి ఆత్మీయంగా వుండే వాళ్ళకోసం ప్రాణం పెడతాం. మమ్మల్ని మోస గించిన వాళ్ళని మరణ హోమం చేస్తాం. మేం యెంత మంచివాళ్ళమో అంతటి రాక్షసులం! మనుషుల్ని దోచుకు తినే మాకు జాలి, కనికరం, కరుణ దయలాంటి మాటల కరాలు తెలియవు. నీ సిబ్బందితో బాటు భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించుకో! మీ అందరి సామూహిక సజీవ సమాధికి సన్నాహాలు పూర్తయ్యాయి” అన్నాడు గజేందర్ ఇంకా వికృతంగానే నవ్వుతూ.

“మమ్మల్ని చంపడంవల్ల నీ కేమిటి లాభం” కిరణ్ తాపీగా అడిగాడు.

“మిమ్మల్ని చంపకుండా వదిలేస్తే మాకంతా నష్టమే! మా సావగం గురించిన రహస్యం తెలుసుకున్నాక మళ్ళీ బతికి బయటపడటమే! అది జరగని పని. నీ కథ నీ అనుచర పోలీసు సిబ్బంది కథా ఇంతటితో సమాప్తం.”

“నన్ను ప్రాణాలతో వదిలెయ్యి. నేను పోలీసులకి మీ సంగతి చెప్పను. వాళ్ళు అడిగినా తెలియదని చెబు తాను.”

గజేందర్ పడిపడి నవ్వాడు.

“పోలీసుల తరుపున ఇక్కడికొచ్చిన పోలీసువాడికి ఈ సంగతి చెప్పననటం భలే తమాషాగా వుంది.”

“నేను పోలీసువాడిని కాదు.”

“మరి....?” గజేందర్ కళ్ళలో ఆశ్చర్యం.

“వాళ్ళకు సాయం చేయటానికొచ్చిన ప్రయివేట్

డిటెక్టివ్ ని.”

“వ్యాట్? నీ పేరు ...?”

“కిరణ్.”

“ఐ.సీ. ప్రఖ్యాత డిటెక్టివ్ కిరణ్ నువ్వేనా?”

“అవును. శ్రీనివాస్ కి నాకు దోస్తీ వుంది. అతను కోరితే కాదనలేక ఇందులో దిగాను. అనవసరంగా తల దూర్చానని ఇప్పుడు బాధపడుతున్నాను. నువ్వు నన్ను ప్రాణాలతో వదిలే నే ఇప్పుడే పోయి నా పని నేను చూసుకుంటాను. మీ జోలికి రాను. మీ రెవరో ఏం చేసారో యెవరికీ యెంతమాత్రమూ చెప్పను.”

“మరి నీ పోలీసు సిబ్బంది....?”

“వాళ్ళని నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు చేసుకో. నాకేం అభ్యంతరంలేదు.”

“నిన్ను నమ్ముతుంటావా?”

“అది నీ ఇష్టం. ఇంత చెప్పినా నమ్మకపోతే నేనింకేం చెప్పి నిన్ను నమ్మించగలను?”

“ఇది మనో ప్లాన్ కు ప్రారంభం కాదుగదా?”

“నిన్ను నమ్మించటానికేం చేయ్యమంటావ్ చెప్పు!”

“ఇదిగో, నీ అనుచరుణ్ణి ఒక డివి—ఒక డివి చాలు—కాల్చి చంపేయ్యి, నమ్ముతాను.”

“ఆల్ రైట్. ఇదిగో ఇప్పుడే చంపేస్తాను!” డిటెక్టివ్ కిరణ్ రివాల్వర్ ఓ పోలీసుకి గురిచేశాడు.

“అహ, ఆ రివాల్వర్ తో కాదు, ఈ గన్ తో!” గజేందర్ తన దగ్గనున్న గన్ ఇచ్చాడు.

గన్ తీసుకుంటూనే మెరుపు వేగంతో దాన్ని తిరిగి గజేందర్ కే గురిపెట్టాడు డిటెక్టివ్ కిరణ్. ఒక్క క్షణంలో పోలీసు అనుచరులు పాజిషన్ లోకి వచ్చేశారు.

అందరి చేతులలోనూ గన్స్ వున్నాయి.

గజేందర్ తో పాటు అతని అనుచరులంతా నిరాంత
పోయారు ఊహించని ఈ చర్యకు.

“మీ రెవరైనా వెర్రివెర్రి వేషాలు వెయ్యబోతే
నిరాక్షిణ్యంగా మీ నాయకుణ్ణి కాల్చి పారేస్తాను. నీ
కేర్ ఫుల్!” అన్నాడు కిరణ్ గజేందర్ అనుచరుల్ని
ఉద్దేశించి.

ఆయుధాలు తీసుకోబోయిన గజేందర్ అనుచరు
లంతా నిస్సహాయంగా చేతులు వెకతేళారు. తనని
కవ్వించి రెచ్చగొట్టి తనమీదకే యెదురుతిరిగిన ఆ
డిటెక్టివ్ సమయస్ఫూర్తికి, మేధాసంపత్తికి ఆశ్చర్యంతో
తలమునకలవుతున్నాడు. మల్టీ పరిసితిని ఎలా అదుపు
లోకి తీసుకోవాలా అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

“కదలకు గజేందర్! నీ కాల్కిండో గోడపక్కనో
రహస్య మీటలో, స్విచ్ లో వుంటాయని నాకు బాగా
తెలుసు. అతి తెలివికి పోయి ప్రాణాలు పోగొట్టుకోకు.
యెంతోమంది ప్రాణాలుతీసిన నీవు అంత తెలిగి చావ
టానికి సిద్ధపడవని నా నమ్మం” అన్నాడు కిరణ్.

కాలుపక్కకి జరపబోయిన గజేందర్ ఆ ప్రయత్నం
విరమించుకున్నాడు.

కిరణ్ తన సిబ్బందితో వున్న టైర్ లెస్ ఆపరేటర్ని
పక్కగా పిలిచి ఏదో నూచన లిచ్చాడు. అతను తలూపి
పక్క గదిలో వున్న టీవీ సెట్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు.
అక్కడి వెరు డిస్ క సెట్ చేశాడు. అక్కడున్న గజేందర్
మనుషుల్ని అప్పటికే పోలీసు సిబ్బంది గన్స్ తో కవర్
చేసేశాడు. అక్కడి విషయాలు గ్రహించటానికి గజేం
దర్ బాస్ ఫావరంలో టైర్ లెస్ రిలేషన్స్ లేకుండా

చేసేకాదు అపరేటరు. రహస్యంగా గోడల్లో అమర్చబడ్డ కమరాల్ని కనుక్కున్నాడు అపరేటరు. వాటిని కూడా తీసేకాదు.

అక్కడ ఆ క్షణంలో ఏం జరుగుతున్నదో బయట ప్రపంచానికి తెలిసే అవకాశం లేకుండా చేశాక తిరిగి పొడవు పోల్లోకి వచ్చాడు బెర్లెస్ అపరేటర్. కిరణ్ వంక మాసి తలూపాడు.

ఈ లోపల గజేందర్ అనుచరుల్ని ఓ పక్కగా గేదర్ చేశాడు కిరణ్. పోలీసు సిబ్బంది గన్స్ వాళ్ళందరికీ గురిపెట్టబడే ఉన్నాయి. గజేందర్ని కవర్ చెయ్యటానికి మగో వ్యక్తిని ఆదేశించి కిరణ్ వెనక వెనక్కి అడుగులు వేస్తూ రహస్య ద్వారంపై పు నడిచాడు.

మూడు మలుపులు యెడమకు, రెండు మలుపులు కుడికి తిరిగాక ఓ చోట ఆగాడు. బహుశా ఇక్కడినించే తమను లోపలికి ప్రవేశపెట్టాడు. అంటే ఈ పరిసర ప్రాంతాల్లోనే యొక్కడో వుండాలి ప్రవేశ ద్వారం!

ఇంతలో కిరణ్ చేతికున్న ఎలక్ట్రాన్ పరికరంలో సిగ్నల్ రావటం మొదలయింది-అతని కళ్ళు మెరిశాయి. ఇన్ స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ తన మెసేజ్ రిసీవ్ చేసుకున్నాడన్నమాట. బయల్దేరి వస్తున్నాడని సంకేతాలు పంపించాడు. గుడ్!

కిరణ్ కి గోడపక్కగా మీట కనిపించింది. దాన్ని ఒత్తాడు. కర్మన్న చప్పుడుతో మనిషి పట్టెంత ద్వారం తయారయింది. అంతవరకు వున్న రాతిగోడ పక్కకు జరిగింది.

అయితే ఇంతలో పోల్లోనించి కాల్పులు వినిపించి నిరాంతరపోయాడు. బయటికి తొంగిచూడబోయిన వాడల్లా

ఒక్క ఉదుటన పరుగెత్తుకుని హాల్లోకి వచ్చాడు.

గజేందర్ చేతిలో గన్ పాగలు కక్కు తోంది.

“సావ్ దేర్ మిషర్ కిరణ్! అనవసరంగా ప్రాణాలు పోగొట్టుకోకు. నా గురి వ్యర్థంకాదు. నీ అనుచరుల్ని తుపాకీలు కిందపారెయ్యమని చెప్పు. లేకపోతే నేను నీ ప్రాణాల్ని నిలువునా తీసేస్తాను” అరిచి చెప్పాడు గజేందర్.

క్షణంలో పరిసితి తలకిందులవటంతో ఏమనటానికి నోటమాటరాలేదు కిరణ్ కి. అజాగ్రత్తగా వున్న తన అనుచరుణ్ణి దెబ్బచేసి అతని చేతిలోని గన్ ని తన స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకున్నాడు గజేందర్. ఇద్దరు పోలీసుల్ని నేల కరిపించాడు కూడా.

చుట్టూ వున్న పోలీసు సిబ్బంది చేతుల్లో గన్స్ ఉన్నాయి. అవి గజేందర్ బృందానికి గురిచేయబడి ఉన్నాయి. అందుకే గజేందర్ తనకి తుపాకీ గురిచేసి ఆటాపించగలుగుతున్నాడు.

కిరణ్ మస్తిష్కం తీవ్రంగా ఆలోచిస్తోంది. ఈ విపత్కర పరిసితి నెలా యెదుర్కోవాలి? చూడగా క్రీనివాస్ ఇంకా ఇక్కడికి చేరినట్టులేదు!

“ఊ! వెంటనే ఆదేశాలివ్వండి. ఒన్టూ”

క్రీనివాస్ తన సిబ్బందితో పెన్ పహాడ్ చుట్టూ వెతుకుతున్న సమయంలో కర్మన్న చప్పుడు దాని వెంట చిన్న బిలంలాంటి ద్వారం తెరుచుకోవటం కనిపించింది.

సరిగ్గా అదే సమయంలో సారంగం లోపలినుంచి గన్ పేలిన శబ్దాలు వినిపించాయి.

మానంగా తన సిబ్బందికి సైగ చేసి పిలిచాడు. అందరు

బిలం దగ్గరకు చేరారు. ముందు శ్రీనివాస్, ఆ తర్వాత ఒకరొకరుగా బిలం లోపలికి దిగారు. లోపల పొడవు పొటి వాలు అక్కడ జనం కనిపించారు. అందరూ రివాల్యూర్స్ పాజిషన్ లోకి తెచ్చుకున్నారు.

శ్రీనివాస్ మెల్లగా అడుగులు వేస్తూ ముందుకి నడిచాడు. అక్కడ ఎదురుగా గజేందర్, పక్కగా నిలబడి కిరణ్ వున్నారు. గజేందర్ గన్ కిరణ్ కి గురిపెట్టి ఉన్నాడు.

“ఒన్టూ” అంటున్నాడు గజేందర్.

సర్దిగా అదే సమయంలో శ్రీనివాస్ చేతిలోని రివాల్యూర్ రెండుసార్లు గరించింది. గన్ వదిలేసి ‘అబ్బా’ అంటూ రెండో చేత్తో గన్ పట్టుకున్న చేతిని అదిమి పట్టుకుని నేలమీద కూర్చుండిపోయాడు గజేందర్.

కిరణ్ వెనుతిరిగిచూసి శ్రీనివాస్ ని పలకరింపుగా చూసి నవ్వాడు.

క్షణంలో పరిస్థితి అదుపులోకి వచ్చేసింది.

10

టీవీ ముందు కుర్చీలో గజేందర్ కూచుని ఉన్నాడు. కిరణ్, శ్రీనివాస్ బంధింపబడి ఉన్నారు. ఓ పక్కగా వరసగా గోడకు చేర్చి పోలీసులు పెడరెక్కలు విరిచి కట్టబడి నిల్చున్నారు. వాళ్ళందరికీ గురిపెట్టిన గన్స్ తో గజేందర్ అనుచరులు వేటకుక్కల్లా చూస్తున్నారు.

టీవీ స్క్రీన్ మీద మళ్ళీ చలనం ఆరంభమయింది. అక్కడున్న యెలక్ట్రానిక్స్ యంత్రాలు మళ్ళీ పని చేయటం ప్రారంభమయ్యాయి.

స్క్రీన్ మీద బాస్ వీపు వెనక్కి పెట్టుకుని అలవ్వాటైన తీరులో కూచుని వున్నాడు.

“సార్, గజేందర్ మాట్లాడున్నాను” అన్నాడు గజేందర్.

“చూస్తున్నాను. దాదాపు గంటసేపు నీతో మాకు రిలేషన్స్ తేగిపోయాయి. కారణమేమిటి?” అడిగాడు బాస్.

“చూస్తున్నారు కదా సార్, ఈ పోలీసువాళ్ళ ఆగడం? వీళ్ళంతా మనమీదికి దాడి వచ్చారు. ముందుగా కిరణ్ అనబడే ఓ డిపెక్టివ్ మన బాడ కనుక్కోతూ తానికి వచ్చాడు. మీరు హెచ్చరించాక తెలిసింది—నా వేషంలో ఇన్ని పోపిడిలు చేసినవాడే ఈ కిరణ్ అని!

సరే, మీరు చెప్పిన వెంటనే అతన్నీ అతని అనుచరుల వేషంలో వచ్చిన పోలీసుల్ని పట్టి బంధించాం. ఇంతలో ఇన్ స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ మరి కొంతమంది పోలీసులతో యెలా కనిపెట్టాడో మన సావరం కనిపెట్టి లోపలికొచ్చేశాడు. ఇదిగో ఈ పక్కన శ్రీనివాస్ అతని డిపెక్టివ్ ఫ్రండు కిరణ్ ని బంధించేశాం. ఆ పక్కన పోలీసుల్ని బంధించాం. కిరణ్ తో వచ్చిన పోలీసు అనుచరుల్ని బంధించి పక్క గదిలో పడేశాను. ఏం చెయ్యమంటారో ఆర్డర్స్ ఇవ్వండి బాస్!” అన్నాడు గజేందర్.

“వేరీగుడ్! మిష్టర్ గజేందర్! నాకున్న అయిదుగురు అసిస్టెంట్స్ లోను నువ్వు నాకు నచ్చావు. నిన్ను త్వరలో నా పార్ట్ నర్ గా చేసుకుంటాను. నీకు తక్కిన నలుగురు అసిస్టెంట్స్ గా ఉంటారు. ఈ పోలీసువాళ్ళు మరి జిత్తుల మారి వాళ్ళు. వీళ్ళని ఏవిధంగా చంపేయాలో నేను ఆలోచించి చెబుతాను.

“మన సావరం వాళ్ళ దృష్టిలో పడిపోయింది. కాబట్టి ఇకమీదట అసమాను వాళ్ళు వెన్ పహాడ్ చుట్టూ

మాటు వేనూంటారు-కాబట్టి మన సావరాన్ని నాశనంచేసి
షిఫ్టు అయిపోవటం నుంచిది. అది ఈ రాత్రే జరగాలి.
ఈ రాత్రికి నీకు అవుట్ డోర్ ద్యూటీ వెయ్యటంలేదు.
ఆ ద్యూటీస్ తక్కిన నలుగురు తమ టీమ్తో చూసు
కుంటారు. నువ్వు అటెంటివ్ గా ఈ పోలీసువాళ్ళను కని
పెట్టుకునివుండు. యెప్పుడు నీ పని మొదలుపెట్టాలో
నేను మళ్ళీ చెబుతాను” అన్నాడు బాస్.

“అలాగే బాస్ మీ ఆర్డర్స్ కోసం యెదురు
చూసుంటాను” అన్నాడు గజేందర్.

స్క్రీమ్ మీద సీన్ చెదిరిపోయింది.

ఆ హాలులో బయటి ప్రపంచానికి మళ్ళీ రిలేషన్స్
తెగిపోయాయి.

అంతవరకు గజేందర్ కూచున్న కుర్చీకింద పడుకుని
అతని వెన్నుకి గురిచూసి గన్ పట్టుకుని వున్న పోలీసు
కాన్ సేబిల్ బయటికి వచ్చాడు.

గజేందర్ గాజు కళ్ళతో కిరణ్ వంక చూసి, “మీరు
చెపుతున్నట్టే చెప్పానుకదా? ఇక నేనా నన్ను ప్రాణా
లతో వదిలేయ్యండి” అన్నాడు గజేందర్.

కిరణ్ పకపక నవ్వాడు. “ఎందరో అమాయకుల
ప్రాణాలు నిర్దాక్షిణ్యంగా తీసేసిన నువ్వు నీ ప్రాణం
అనేసరికి యెంత తీపి చూపిస్తున్నావు? అమాయకుల్ని
దోచుకుని వాళ్ళ ప్రాణాలు హరించినపుడు నీకు అలాంటి
ఒకరోజు యెను రవుతుందని అనిపించలేదా?” అన్నాడు.

ఇంతలో సార్జెంట్ శివం శ్రీనివాస్ దగ్గరకొచ్చి,
“సార్, వీడి అనుచరులందర్నీ పగ్గాలతో లింకుచేసి
కదలకుండా కట్టేశాం. ఏం చేద్దామంటారు? అనడిగాడు.

“పక్క గదిలో వుంచండి. ఇదిగో ఈ పోలీసుల

వేషంలో ఉన్న అనుచరుల్ని కూడా లింకుచేసి అక్కడ పడెయ్యండి” అన్నాడు శ్రీనివాస్.

అంతవరకు పోలీసు వేషాల్లో గోడకు బంధింపబడి ఉన్న Xజేందర్ అనుచరుల్ని, Xజేందర్ అనుచరుల వేషాల్లో వుండి Xన్స్ పోలీసు వేష గాళ్ళకి గురిచేసిన శ్రీనివాస్ సిబ్బంది ద్యూటీలు మార్చుకున్నారు. వాళ్ళ యూనిఫారమ్స్ తిరిగి ధరించారు.

“నిన్ను క్షేమంగానే వదిలేసాం. అయితే మీ బాస్ పేరు, అతనుండే చోటు, నీనోటి నలుగురు అసిస్టెంట్స్ వివరాలు, వాళ్ళ సావరాలు మాకు చెప్ప, చాలు. తక్కిన పని మేము చూసుకుంటాం” అన్నాడు కిరణ్.

“చెప్పకపోతే....” ముండితనం ధ్వనించింది Xజేందర్ గొంతులో.

శ్రీనివాస్, కిరణ్ ఒక్కక్షణం ఆశ్చర్యపోయారు. అంతవరకు పిల్లలా ఉన్న Xజేందర్ గొంతులో వూహించని ధైర్యం, తెగింపు ధ్వనించటం చూసి కారణం వూహించటానికి విఫలప్రయత్నం చేశారు.

“చెప్పకపోతే ఏం చేస్తామో నీకు తెలుసు. నిన్ను చిత్రవధ చేస్తాం. నీ గోళ్ళు మాంసంతోపాటు నరికి కారం పూస్తాం. నీ ముఖానికి నిలువుగా అడ్డుగా కత్తితో కోసి రక్తంబొట్లు పెడతాం. దానిమీద కూడ చల్లగా వుండేందుకు కారం వగైరా అద్దుతాం. తర్వాత ఒక్కొక్కటిగా నీ అవయవాలు చిన్న చిన్న ముక్కలుకోసి తీసేస్తాం. ఇంకా....” శ్రీనివాస్ మాటలు ఇంకా పూరి కానేలేదు. Xజేందర్ దుస్తుల్లోంచి ఓ ఎర్రటి కాపులో తీసి నోటిలో వేసుకున్నాడు. మరుక్షణం విరుచుకుని పడిపోయాడు.

కిరణ్ శ్రీనివాస్ ఒక్క ఉడుట్ట పోయి అతన్ని పట్టుకునేలోపల నిలువుగా నేలమీద పడిపోయాడు. కిరణ్ అతని నాడిపట్టుకుని చూశాడు.

గజేందర్ లో చలనం ఆగిపోయింది. నోటివెంట నురుగు వచ్చింది.

“పూర్ క్రీచర్! నై నేడ్ కాపుల్స్ మింగేశాడు” అన్నాడు కిరణ్.

శ్రీనివాస్ అయోమయంగా చూశాడు. “ఉన్న ఒక్క ఆధారమూ పోయింది. వీడినట్టుపెట్టుకుని వీడి బాస్ని, తక్కిన నలుగురు నాయకుల ముఠాని పట్టుకుందామని యెంతగానో ఆశపడ్డాను. అంతా తలకిందులయింది” అన్నాడు నిరాశగా.

“డోంట్ అవ్ సెట్ మై డియర్ ఇన్ స్పెక్టర్! ‘బాస్’ స్థానంలో ఉన్న వ్యక్తి యెవరో నాకు క్లూ అందిపోయింది. అయితే అది కన్స్పర్మ్ కావాలి అంతే!” అన్నాడు కిరణ్.

శ్రీనివాస్ విస్మయంగా చూశాడు. “ఎవరో తెలిసి పోయిందా, వాటే వండర్! ఆ బాస్ ఎవడో ముక్కు మొహం కనపడకుండా జాగ్రత్త తీసుకుంటున్నాడు కదా! ఎలా గమనించావు?” అన్నాడు.

“మొహం చాటేసినంతమాత్రాన గొంతు గుర్తించలేమా? ఎంత మార్చి మాట్లాడాలని ప్రయత్నించినా ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క రకమైన మేనరిజం ఉంటుంది. మాటతీరులోనో, నిల్పున్నతీరులోనో, మావ్ మెంట్స్ లోను ఓ ప్రత్యేకమైన అలవాటు ప్రదర్శిస్తుంటారు. ఈ బాస్ మాటిమాటికీ యెడమచేవిని నులుముకుంటున్నాడు. ఇలాంటి అలవాటు అతి కొద్దిమందికి ఉంటుంది. అటు

వంటి వ్యక్తి నీకవరేనా తటస్పదారా?”

శ్రీనివాస్ ఆలోచిస్తున్నాడు.

“వెనకనుంచి కూచునివున్నా అతను చెవి నులుము
కోవటం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అంతేకాదు, కొంచెం
అతని ముఖ కవళికలు కూడా చూచాయగా నాకు కని
పించాయి. కాన్నిబట్టి కూడా ఆ వ్యక్తి యెవరో నేను
గురుపట్టాను” అన్నాడు కిరణ్.

“అదెలా?” శ్రీనివాస్ అడిగాడు.

“వెరీ సింపుల్. ఆ బాస్ కూచున్న కుర్చీకి ఎదురుగా
గ్లాస్ డోర్స్ వున్న అల్యాయిరా వుంది. ఆ అల్యాయిరా
అద్దంగుండా అతని ముఖం కనిపిస్తోంది. అయితే మామూలు
అద్దంలో కనిపించినంత స్పష్టంగా వెనక కెమికల్
ఫూయని అద్దంలో ప్రతిబింబం స్పష్టంగా కనపడదుకదా!
అయినా ఆ క్లాస్ అస్పష్టతలోనే అతని పోలికలు నేను
గురుపట్టాను. అతను మనందరికీ బాగా తెలిసిన వ్యక్తే!”

శ్రీనివాస్ టెన్షన్ భరించలేక, “ఎవరో గురు
పట్టలేకపోతున్నాను. యెవరతను?” అనడిగాడు. కిరణ్
చిన్నగా చెప్పాడు. శ్రీనివాస్ నమ్మలేనట్లు చూశాడు.

ఇంతలో ఎలక్ట్రాన్ మెషిన్ల వైభాగంలో ఎర్రటి
బల్బు వెలిగింది.

కిరణ్ ఆపరేటర్ని పిలిచాడు. “బాస్ నుంచి మెసేజ్
వస్తున్నట్టుంది. వెన బల్బు వెలిగింది....” అన్నాడు.

పోలీసు ఆపరేటరు చకచక బాస్ తో రిలేషన్స్
రీస్టార్ చెయ్యటానికి ప్రయత్నించాడు. కాని యెక్కడో
పారపాటు జరిగింది. ఎంతకీ కనెక్షన్ దొరకలేదు. స్క్రీన్
మిడ సీన్ పడలేదు. మెషిన్ కున్న లైట్లుకూడా వెలగ
లేదు.

ఆపరేటర్ కంగారుగా పరీక్ష చేస్తున్నాడు. కిరణ్ అతని అవసరమనించాడు. శ్రీనివాస్ వంక తిరిగి, “ఇక్కడ పనిచేసే గజేందర్ ఆపరేటర్ ఒకామె వుందిగా ఆమెని పిలిపించు” అన్నాడు.

శ్రీనివాస్ సారెంటు శివాన్ని పిలిచి చెప్పాడు. శివం కాసేపట్లో ఆ అమ్మాయిని తీసికొచ్చాడు. ఆమెను కూడా చేతులు కట్టేసి బంధించి వుంచారు

ఆమె హాల్లోకి వస్తూనే, “మెసేజ్ ఫ్రం బాస్!” అన్నది.

“మెషీన్ ఆపరేట్ చెయ్యొద్దు. ఆ మెసేజ్ బాస్ నించి వస్తున్నదేనా, కాదా అన్న విషయం కస్పర్మ్ చెయ్యి, చాలు!” అన్నాడు కిరణ్.

“ఎస్సార్! ఇటీస్ ఫ్రం బాస్!” అన్నదామె కచ్చితంగా.

కిరణ్ తనతో తీసుకొచ్చిన పోలీసు సిబ్బందిని పిలిచి, “మీరందరూ గజేందర్ అనుచరుల వేషాలు వేసుకోండి. ఈ హాల్లో అక్కడక్కడ గన్స్ పట్టుకుని ఓ నలుగురు నిల్పండి” అన్నాడు.

వాళ్ళు వెంటనే దుస్తులు మార్చుకునే పనిలో నిమగ్నమయ్యారు. కిరణ్ చకచక గజేందర్ దుస్తులు తను వేసుకుని, మేకప్ కిట్ తెరిచి అప్పటికప్పుడు గజేందర్ గా మేకప్ చేసుకున్నాడు. శ్రీనివాస్ అతనివంక ఆరాధనగా చూస్తున్నాడు. అతని చేతులు వేగానికి, అతి చురుగ్గా కదులుతున్న అతని చర్యలకి ముగ్ధవృత్తా చూస్తున్నాడు.

కిరణ్ మూడు మూరులా గజేందర్ లా వేషం మార్చుకున్నాక గజేందర్ ఆపరేటర్ తో, “మెషీన్ యెందుకో

అవుటాఫ్ ఆరర్ లో వుంది. మా ఆపరేటర్ కి ఫాలు యెక్కడుందో చెప్పి పక్క గదిలోకి వెళ్ళిపో! ఇక్కడ మా పని కాగానే నిన్ను క్షేమంగా వదిలేస్తాం” అన్నాడు.

ఆమె కృతజ్ఞతగా నమస్కారంపెట్టి, “నన్నీ గజేందర్ బలవంతంగా కిడ్నావ్ చేసి తెచ్చాడు సార్! నేను టెలికమ్యూనికేషన్స్ లో డిప్లమా కోర్సు చదువు తున్నాను. నేను ఈ మెషీన్స్ ఆపరేట్ చేయటానికి తనకి అవసరమని నన్ను తీసుకొచ్చాడు. నా తల్లిదండ్రుల్ని చంపుతానని బెదిరించి నాచేత బలవంతాన ఇక్కడ పనిచేయిస్తున్నాడు” అన్నది.

కిరణ్ ఆమెవంక కరుణగా చూసి, “అలాగా! మేం ఇంత సేవూ నిన్నుకూడా శత్రువుగానే పరిగణిస్తున్నాం. అయితే అడపిల్లవనే జాలిలో నిన్నుమాత్రం వదిలెయ్యాలనుకున్నాం—అదికూడా మా పనంతా పూర్తయ్యాక. నీ సంగతి తెలిసిందికదా, నిన్ను మీవాళ్ళ వద్దకు మా మనుషుల్ని తోడిచ్చి క్షేమంగా పంపిస్తాం” అన్నాడు.

“మీరే నాకు దేవుడు. మీ మేలు ఈ జన్మలో గురుపెట్టుకుంటాను” అన్నదామె.

కిరణ్ ఈలోపల ఏదో గుర్తొచ్చి “చూడమ్మా, నీకు బాస్ గురించి, గజేందర్ లాంటి మరికొంతమంది బందిపోటు నాయకుల గురించి వివరాలు తెలుసా?” అనడిగాడు.

“బాస్ ఎవరో, ఏమిటో ఎవరికీ తెలియదు సార్! ఏ ప్రాంతం వాడోకూడా తెలీదు. హిందీలో మాట్లాడుతాడుకాని తెలుగు ఏక్సెంట్ వినిపిస్తుంది. గజేందర్ లాంటివాళ్ళు మరి నలుగురు నాయకులున్నారు. వీళ్ళు

అయినగురు బాస్ చెప్పే ఆజ్ఞలను అమలు పరుస్తుంటారు” అన్నదామె.

“వాళ్ళ పేర్లు వివరాలు చెప్పగలవా?”

ఆమె వరసగా వాళ్ళ పేర్లు వాళ్ళ స్థావరాల వివరాలు చెప్పింది. శ్రీనివాస్ చకచక నోట్ చేసుకున్నాడు.

“ఇప్పుడు చూడు, మెషీన్ ఎక్కడ పాడయిందో?” అన్నాడు కిరణ్.

ఆమె మెషీన్ వంక చూచూనే, “ఈ మెషీన్ కి సెపరేట్ మెయిన్, ఫ్యూజ్ ఉన్నాయి సార్! ఆవి ఆఫ్ చేసి ఉన్నాయి. సపై ఎలా ఉంటుంది?” అన్నది.

శ్రీనివాస్ తమ వెర్ లెస్ ఆపరేటర్ బె ఫు కోపంగా చూశాడు. అతను తల దించుకున్నాడు.

కిరణ్ కూల్ గా చూసి, “అదే మంచిదయింది. లేకుంటే మనం మన నిజ స్వరూపాలతో ‘బాస్’ కళ్ళ పడిపోయిందేవాళ్ళం! మెషీన్ పనిచెయ్యలేదు గాబట్టి బతికిపోయాం. ఈలోపల వేషాలు మార్చుకుని జాగ్రత్త పడ్డాం” అన్నాడు. శ్రీనివాస్ స్ట్రీటింగ్ గా చూశాడు.

“చాలా థాంక్స్ మ్యా! నీకు డిపార్టుమెంటు ఋణపడి ఉంటుంది. వీలైతే డిపార్టుమెంటులోనే ఆపరేటరుగా అబార్ప్ చేసుకోవటానికి రిక మెండ్ చేస్తాను” అన్నాడు కిరణ్. ఆమె కృతజ్ఞతగా చూసింది.

“గజేందర్ శవాన్ని కూడా పక్క గదిలో ఉంచండి” అన్నాడు కిరణ్ సార్జెంట్ తో.

11

“క్యా గజేందర్, ఇత్నా జేర్ హోగయీ త్రోయో? హై పంధామినట్స్ సే మెసేజ్ లేజ్ రహాహూఁ

రెస్పాన్స్ నహీఁహైఁ క్యా కర్ రహా తుమ్లోగ్?”
అంటున్నాడు బాస్ కోపంగా.

కిరణ్ గజేందర్ గొంతు అనుకరిస్తూ హిందీలోనే
జవాబిచ్చాడు. “ఏం చెయ్యమంటారు సార్, మెషీన్
ట్రబు లిచ్చింది. ఇప్పుడే మీనుంచి మెసేజ్ వస్తున్న
సిగ్నల్స్ వచ్చాయి. వెంటనే అటెండవుతున్నాను”
అన్నాను ఆపాలజిన్ గా.

శ్రీనివాస్ బాస్ ముఖ కవళికల్ని మాటని గుర్తు
పెట్టటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అతనే ఈ బాసా?
ఎంత ఘోరం! శ్రీనివాస్ రక్తం మరిగింది.

ఇంతలో ఉరుములా వినిపించింది బాస్ కంఠస్వరం.

“మిష్టర్ కిరణ్, గజేందర్ లా ఎంత బాగా నటించా
లనుకున్నా నువ్వెవరో తెలిసిపోయింది” అని.

కిరణ్ శ్రీనివాస్ నివ్వెరపోయారు.

“ఏమిటి బాస్, ఏమిటి మీరంటున్నది?”

“గజేందర్ మహారాష్ట్రంవాడు. అతను హిందీలో
మాట్లాడినా మరాఠీలోనే వుంటుంది. నీ గొంతులో
అచ్చమైన తెలుగుదనం ధ్వనిస్తున్నది. నువ్వు హిందీలో
ఎంతగా గొంతుమార్చి మాట్లాడినా అది నీ నిజ
స్వరూపాన్ని బయటపెట్టింది. అదీకాక నీ జనక నిల్చుని
వున్న ఇన్ స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ చాలా క్రోధంగా, యెలాంటి
బంధనాలు లేకుండా ఉన్నాడు. ఈ రెండూ నిన్ను
పట్టిచ్చాయి. కాసేపట్లో మీ అందరి కథా ముగిసిపో
తుంది....” అన్నాడు బాస్.

తెరమీద సీన్ మాయమయింది. లోపల అంతా అంధ
కార మయిపోయింది.

కిరణ్ ఒక్కసారిగా కూచున్న చోటునుంచి లేచి

“మిషర్ శ్రీనివాస్! ఆపద ముంచుకొస్తోంది. మనసంగతి బాస్ మహాశయుడికి తెలిసిపోయింది. అక్కడనుంచే ఈ అండర్ గ్రౌండ్ని ఆపరేట్ చేయగలుగుతున్నాడు. మనల్ని బయటికి తప్పించుకోకుండా ఇక్కడే సమాధి చేసేసాడు - కమాన్ హారియిస్!” అన్నాడు.

“మన వాళ్ళతో బాటు, గజేందర్ మనుషుల్ని కూడా బయటకు తీసుకుపోవాలా?” అన్నాడు శ్రీనివాస్.

“అందర్నీ బయటకు తీసుకుపోవాలి. గజేందర్ మనుషులు సంఘవిద్రోహులు. అయినా వాళ్ళను శిక్షించే హక్కు మనకిలేదు. అది కోర్టు చెయ్యాలి పని!....” కిరణ్ చెప్పుడగా నే యెక్కడినుంచో గాస్ బుసబుస మంటూ చొచ్చుకురాసాగింది.

“శ్రీనివాస్! గాస్ వదులున్నాడు. స్విచ్లుగాని, మీటలుగాని నొక్కవద్దు. లైట్స్ గాని, మేచ్ బాక్స్ గాని వెలిగించొద్దు సజీవ సమాధి అయిపోతాం” హెచ్చరించాడు కిరణ్.

అందరు ఒక్కసారిగా బిలద్యారంపై పు పరుగులు పెట్టారు. సారంటు శివం మరికొందరు కాన్స్టేబిల్స్ సహాయంతో గజేందర్ అనుచరుల కాళ్ళబంధాలు తెంచేసి చేతుల బంధాలు మాత్రం అలాగే వుంచి బిలద్యారం దగ్గరకు పరుగులెత్తించాడు.

ముందుగా పోలీసు సిబ్బంది ఆ వెనక గజేందర్ సిబ్బంది బిలందాటుతుండగా ఒక్కసారిగా సారంగంలో మంటలు లేచాయి. పెద్ద పేలుడు సంభవించింది. గజేందర్ అనుచరులు సారంగం దాటేలోపలే పెనుండి పెద్ద పెద్ద బండలు మీదపడి సారంగమంతా కిందికి కూలిపోయింది. ప్రాణాలు దక్కించుకున్నది ఆపరేటర్ ఒక్కతే!

బయటకి వస్తూనే కిరణ్ శ్రీనివాస్‌ను తొందర పెట్టాడు. “ఈసరికి బాస్ తక్కిన బందిపోటు నాయకులకీ ఆదేశాలిచ్చి వుంటాడు. వాళ్ళు కూడా తమ స్థావరాలు వదిలి సురక్షిత ప్రాంతాలకు పారిపోయి వుంటారు. మనం సరాసరి బాస్ నివాసానికి వెళ్ళాలి. అతన్ని అదుపులోకి తీసుకుంటే అన్ని విషయాలు బయట పడతాయి” అన్నాడు.

కిరణ్ శ్రీనివాస్‌లు సరాసరి బాస్ నివాసానికి సిబ్బందితో బయట నిలిచి వున్న వాహనాల మీద దూసుకుపోయారు.

12

“దొర గారు ఇంట్లోలేరు” అన్నాడు గేట్ దగ్గరున్న వాచ్ మాన్.

“ఆ విషయం తెలుసు” అంటూ కిరణ్, శ్రీనివాస్‌లు అతన్ని తోసుకుని లోపలకు వెళ్ళారు. లోపల పనివాళ్ళు అడుపడబోయారు. వాళ్ళని సారంటు శివానికి అప్పగించి లోపలకి దూసుకుపోయారు కిరణ్, శ్రీనివాస్.

పదినిమిషాల తర్వాత కిరణ్ కళ్ళు మెరిశాయి. నేల మీద గుల్లగా ఉన్నచోట బూటుకాలితో గట్టిగా తొక్కాడు. అతని అనుమానమే నిజమయింది. కింద ఏదో సారంగమార్గముండి ఉండాలి! నేలమీద పరచబడి వున్న ఖరీదైన కార్పెట్‌ని తొలగించాడు.

గచ్చుమీద మూడడుగుల పొడవు మూడడుగుల వెడల్పు వున్న చతురస్రాకారపు రాతిపలక వుంది. దాన్ని పక్కకు తీసిపెట్టారు. కిందికి మెట్లున్నాయి.

గజేందర్ స్థావరాన్ని పోలిన పెద్ద హాలు, ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలు, దానిముందు బాస్ హోదాలో కూచున్న

వ్యక్తి వాళ్ళ కళ్ళబద్దారు.

“శ్రీనివాస్, ఎటాకో!” అన్నాడు కిరణ్.

శ్రీనివాస్, కిరణ్ ఓకేసారి గాల్లోకి సిస్టోళ్ళు పేల్చారు. హడావిడిగా మెషీన్ లోకి వంగి ఏవో ఆదేశాలిస్తూన్న బాస్ అదిరిపడి చూశాడు. అతని చుట్టూ చాలామంది అనుచరులు సాయుధులై ఉన్నారు. వాళ్ళు గన్స్ గురి పెట్టారు. అప్పటికే బిలబిలమంటూ పోలీసు బలగం నేల మార్లిగలోకి దిగిపోయింది.

“మెడియర్ మాజీ నాయకా, కుకాలరావ్! నీ మనుషుల్ని ఆయుధాలు కింద పారెయ్యమను. లేకుంటే నీ శరీరం తుపాకీ గుళ్ళతో శిథిలమైపోతుంది, జాగ్రత్త!” అన్నాడు కిరణ్ హెచ్చరికగా. అతను, శ్రీనివాస్ తమ రివాల్యూర్స్ బాస్ కే గురిపెట్టి ఉన్నారు.

చేసేదిలేక బాస్ యెడమచేవిని గట్టిగా నులిమేసు కుంటూ కసిగా బుసకొట్టాడు.

“మిష్టర్ కుకాలరావ్! ఇంకా పంతాలకు పోయి ప్రాణంమీదికి తెచ్చుకోకు. ప్రజానాయకుడిగా ఎంతో ప్రజాధనాన్ని స్వాహాచేశావు. ఈ రాష్ట్రానికి కీలకమైన హోదాలలో కొన్నాళ్ళు పనిచేశావు. చివరికి ఆ ప్రజల మాన ప్రాణాలనే హరిస్తూ వాళ్ళ ఆస్తుల్ని, సర్వస్వాన్ని కొల్లగొడుతూ నువ్వు ఇంకా ఇంకా ఆస్తుల్ని కుళ్ళబెట్టు కుంటున్నావ్! నిన్ను ప్రజలు క్షమించరు. మారుమాట్లాడ కుండా సరెండరయిపో!” అన్నాడు కిరణ్.

కుకాలరావు అనబడే బాస్ చేసేదిలేక తన మనుషుల వంక చూశాడు. వాళ్ళు ఆయుధాలు కింద పారేశారు.

“అలాగే ఆ మెషీన్ లో మీ అసిస్టెంట్స్ రహమాన్, జోసెఫ్, ప్రసాద్ భోస్లీ, బల్వంత్ రావులను కూడా నీ

118

నివాసానికి ఆరంటుగా రమ్మని కబురుచెయ్యి. మేము మళ్ళీ వాళ్ళను వెతుక్కుంటూ పోలేం. ఇప్పటికే బాగా అలిసిపోయాం” అన్నాడు శ్రీనివాస్ వ్యంగ్యంగా.

కుశాలరావు శ్రీనివాస్ వంక గుర్రుగా చూశాడు.

13

“నీకు మన రాష్ట్రం, మన దేశం కూడా చాలా ఋణపడి ఉంది బ్రదర్! కుశాలరావే బాస్ అని చాలా తెలివిగా ప్రేస్ చేశావు. దాంతో కేసు ముడివిడిపోయింది. మన రాష్ట్రానికి బందిపోటు దొంగల బెడద వదిలించి ప్రజా జీవితాన్ని మళ్ళీ ప్రశాంత వాతావరణానికి తీసుకొచ్చావు.

బి. జి. పి, కమిషనర్, పోలీసు ఉన్నతాధికారులు, మన ముఖ్యమంత్రి నిన్ను చాలా అభినందించారు. నీతో బాటు ఆ ఘనత నాకూడా దక్కింది. కుశాలరావే బాస్ అని ఎలా గ్రహించావో నా కిప్పటికీ సస్పెన్స్ గానే వుంది” అన్నాడు శ్రీనివాస్.

డిటెక్టివ్ కిరణ్ ఇంట్లో ఇద్దరు కూచుని ఉన్నారు. అప్పటిదాకా అభిమానులు, ఆత్మీయులు పుష్పగుచ్ఛాలు వేసి కిరణ్ సాధించిన అపూర్వ విజయానికే అభినందనలు, హార్షాన్ని వెలిబుచ్చి వెళ్ళారు.

పరిస్థితి ప్రశాంతం కాగానే శ్రీనివాస్ కిరణ్ ముందు తన సందేహాన్ని వెలిబుచ్చాడు.

కిరణ్ మందహాసంచేసి, “నేను ఇదివరకు చెప్పాను కదా ప్రతి మనిషికి కొన్ని మేనరిజమ్స్ జన్మత పట్టు బడతాయని, అవి చివరకు వాళ్ళని అంటిపెట్టుకుని వుంటాయని! కుశాలరావు ఒక నాటి ప్రజానాయకుడు. అతనికి యెడమ చెవిని కుడిచేత్తో నులుముకునే అలవాటుంది. అతను ప్రజానాయకుడిగా మనందరికీ తెలుసు. అతని

అలవాటు కూడా మనందరికీ తెలిసే ఉంటాయి.

“అటువంటి అలవాటున్న మనిషేవరగాని అలాంటి నే నాకు వెంటనే కుకాలరావే స్ఫురించాడు. ఆ అనుమానంతో పరిశీలించి చూడగానే అతని ముఖకవళికలు కూడా గుర్తు తెలికాయి. అంతే, ముడి విడిపోయింది.

కుకాలరావు ఒకప్పుడు రాజకీయాల్లో ప్రముఖ పాత్ర వహించిన రాజకీయ నాయకుడు. అధికారం చేతిలో ఉండేది, లంచాలు బాగా మేకాడు.

గత ఎన్నికల్లో అతని పార్టీ ఘోరపరాపజయాన్ని చవిచూసింది. అధికారం వూడిపోయింది. గత ఎన్నికల్లో కొన్ని కోట్లు తనకోసం, తన పార్టీ కోసం ఖర్చు పెట్టాడు. అదంతా మట్టిలో కలిసిపోయిన పన్నీయలా అయిపోయింది.

దాంతో డబ్బుకోసం కటకట ఏర్పడింది. కుకాలరావు డబ్బు సంపాదించే మార్గాలు అన్వేషించాడు. తన పార్టీ సహచరులతో మంతనాలు సాగించాడు. చివరికి దారి దోపిడీలు, బ్యాంకి దోపిడీలు, ఇళ్ళ దోపిడీలు అయితే లాభసాటిగా ఉంటుందని భావించాడు. మహారాష్ట్ర చంబల్ లోయల్లో ఉన్న బందిపోట్లు ఈ మధ్య మన రాష్ట్రంమీద, ముఖ్యంగా రాజధానిమీద పడి దోచుకుంటున్నారు. జనాన్ని భయభ్రాంతుల్ని చేస్తున్నారు. వాళ్ళని మెల్లిగా తమ చెప్పు చేతుల్లోకి తెచ్చుకున్నాడు కుకాలరావు. తదితర పార్టీ సహచరుల అండదండలతో దిగ్విజయంగా దోపిడీలు నడిపిస్తున్నాడు.

కుకాలరావు జరిపిస్తున్న దోపిడీల వనక అంతర్గతంగా మరో అయిడియా వుంది. అదేమిటంటే ప్రస్తుత పాలనా యంత్రాంగాన్ని తారుమారుచేసి, ప్రజల్లో

ప్రస్తుత ప్రభుత్వానికున్న అఖండ విశ్వాసాన్ని, పేరు ప్రఖ్యాతుల్ని పాడుచెయ్యటానికి ఈ దోపిడీలు, హత్యలు, మరత కలహాలు ఎంతో ఉపయోగపడతాయి. ఆ విధంగా ప్రభుత్వాన్ని అపఖ్యాతి పాలుచేయ్యాలని కుశాలరావు వంటి మాజీనాయకులు వలపన్నటంలో ఆశ్చర్యమేముంది?

ఓపక్క దోపిడీలవల్ల వచ్చే అపారమైన ఆసి, మరో పక్క తాము తిరిగి గద్దెనెక్కటానికి తీవ్రప్రయత్నం! వీటితో కుశాలరావు ఉచ్చం నీచంకూడా మరిచిపోయి, ఒకప్పుడు తనకు బ్రహ్మరథం పట్టిన ప్రజలకే ద్రోహం తలపెట్టాడు.

మరో అనుమానం నీలో తరె తవచ్చు. కుశాలరావు తన నివాసం నుంచే ఈ ఘోరాల్ని నడుపుతున్నట్టు నాకలా తెలిసిందని. కుశాలరావు నివాస గృహం పక్కగా రైల్వేట్రాక్ వుంది కదా! అతను గజేందర్ కి ఆదేశాలిస్తున్నప్పుడు ట్రెయిన్ కూత వినిపించింది సన్నగా.

అతను సొరంగంలో ఉండొచ్చునని అనుమానం రావటానికి కారణం, ట్రెయిన్ నడుస్తూండగా నేల అదురుంది కదా! అతనున్న నేలమార్గి అదిగిన శబ్దం టీవీలో స్పష్టంగా వినిపించింది నాకు! దాంతో కుశాలరావు నివాస గృహం నా దృష్టిలో మెదిలింది. అంతే, కుశాలరావు తన నివాసంలోనే నేల మార్గి తవ్వించి అక్కడి నుంచే కథంతా నడుపుతున్నాడని గ్రహించాను" అని చిరునవ్వుతో ముగించాడు డిటెక్టివ్ కిరణ్.